

Moral Distress of Nurses in Emergency Department of Ardabil Hospitals in 1395

Anami K, Dadkhah B*, Mohammadi MA

Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Ardabil University of Medical Sciences, Ardebil, Iran

* **Corresponding author.** Tel: +989143512592, E-mail: b.dadkhah@arums.ac.com

Received: Feb 25, 2018 Accepted: Aug 18, 2018

ABSTRACT

Background & objectives: Nurses, as the main members of the care and treatment teams, are at the forefront of health care provision and their performance largely determine the quality of health care. Moral distress can have many physical and psychological consequences in nurses and negatively affect their professional responsibilities. The aim of this study was to determine the extent of moral distress in nurses of emergency department of Ardabil hospitals in 2016.

Methods: This descriptive-analytical study was carried out on 175 nurses, working in the emergency department of hospitals in Ardabil city, who were selected using a census sampling. The data gathering tools were demographic questionnaire and moral distress questionnaire for nurses. Descriptive statistics (mean, standard deviation and frequency) and inferential statistics (one-way ANOVA) were used to analyze the data.

Results: The findings indicated that mean and standard deviation of moral distress in nurses of emergency departments were in moderate level (1.87 ± 0.89). Moral distress in nurses of emergency departments was higher than other departments in terms of non-observance of ethical principles (2.00 ± 1.02). Among evaluated variables, there were significant positive correlations between service record, work shift, employment status and type of hospital with moral distress ($p < 0.05$).

Conclusion: Regarding to moderate moral distress level in emergency nurses participating in this study, the managers of the organization should adopt the necessary methods and measures to identify the symptoms and detect the factors affecting the moral distress of nurses.

Keywords: Moral Distress, Emergency Department, Nurse, Ardabil

بررسی میزان تبیین اخلاقی پرستاران بخش‌های اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل در سال ۱۳۹۵

کبری امامی، بهروز دادخواه^{*}، محمدعلی محمدی

گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران
* نویسنده مسئول. تلفن: ۰۹۱۴۳۵۱۲۵۹۲ | ایمیل: b.dadkhah@arums.ac.com

چکیده

زمینه و هدف: پرستاران به عنوان اعضای اصلی تیم مراقبتی، درمانی در خط مقدم ارائه خدمات درمانی بوده و عملکرد آنان تا حد زیادی تعیین کننده کیفیت مراقبت‌های بهداشتی درمانی است. تبیین اخلاقی می‌تواند سبب پیامدهای جسمی و روانی متعددی در پرستاران شده و بر وظایف حرفة‌ای آنان تأثیر منفی بگذارد. هدف اصلی این مطالعه، تعیین میزان تبیین اخلاقی پرستاران بخش اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل در سال ۱۳۹۵ بود.

روش کار: این مطالعه توصیفی- تحلیلی بر روی ۱۷۵ نفر از پرستاران شاغل در بخش اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل با استفاده از نمونه گیری سرشماری انجام شد. ابزار گردآوری داده‌ها شامل فرم مشخصات جمعیت شناسی و پرسشنامه دیسترس اخلاقی پرستاران آتش زاده بود. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی (میانگین، انحراف معیار و فراوانی) و استنباطی (آنالیز واریانس یکطرفه) استفاده شد.

یافته‌ها: میانگین تبیین اخلاقی پرستاران بخش اورژانس 0.87 ± 0.09 بود که حاکی از تبیین اخلاقی متوسط می‌باشد. میانگین تبیین اخلاقی در حیطه عدم رعایت اصول اخلاقی (0.01 ± 0.02) بالاتر از سایر حیطه‌ها بود. از میان متغیرهای مورد بررسی، بین سابقه خدمت، نوبت کاری و وضعیت استخدام با تبیین اخلاقی همبستگی مثبت معنی دار دیده شد ($p < 0.05$).

نتیجه گیری: با توجه به سطح تبیین اخلاقی متوسط در پرستاران شرکت کننده در این مطالعه، مدیران سازمان باید روش‌ها و تمهیدات لازم را در جهت شناسایی علیم و تشخیص عوامل موثر بر ایجاد تبیین اخلاقی در پرستاران اتخاذ نمایند.

واژه‌های کلیدی: تبیین اخلاقی، بخش اورژانس، پرستار، اردبیل

دریافت: ۹۶/۱۲/۶ پذیرش: ۹۷/۵/۲۷

ارائه خدمات درمانی بوده و عملکرد آنان تا حد زیادی تعیین کننده کیفیت مراقبت‌های بهداشتی- درمانی است (۳). پیشرفت چشمگیر در علوم مختلف به ویژه علوم پزشکی، محیط‌های مراقبتی پرستاران را با تصمیمات و موقعیت‌های دشواری مواجه ساخته و نیاز به بحث و تبادل نظر بیشتر را در زمینه مسائل اخلاقی و تصمیم‌گیری در این حیطه ایجاد نموده

مقدمه

پرستاری از مشاغل مهم و حیاتی در سیستم بهداشت و درمان یک کشور محسوب می‌گردد (۱) و به طور تقریبی در تمام کشورها، عمده‌ترین بخش سیستم بهداشتی و در برخی مراکز تا ۸۰ درصد را پرستاران تشکیل می‌دهند (۲). از طرفی پرستاران به عنوان اعضای اصلی تیم مراقبتی- درمانی در خط مقدم

شخصیت و خصوصیات پرستار و کادر درمانی را نیز به چالش می‌کشد و منجر به تنفس اخلاقی می‌شود (۱۳). ول夫^۱ و همکاران در تحقیقی که روی پرستاران شاغل در بخش اورژانس انجام دادند، به این تئیجه رسیدند که محیط بخش اورژانس، مهمترین عامل در ایجاد تئیدگی اخلاقی از دیدگاه پرستاران بوده است (۱۴).

تئیدگی اخلاقی با ایجاد اثرات منفی بر سلامت روان به صورت اضطراب و ناکامی در زندگی شغلی پرستاران همراه است و در صورت عدم سازگاری، اثرات منفی دیسترس اخلاقی به صورت احساس بی ارزشی، عصبانیت، افسردگی، شرم و ناراحتی در زندگی حرفة‌ای آنان نمایان خواهد شد. نتایج بدست آمده از برخی پژوهش‌ها حاکی از آن است که خواسته یا ناخواسته زندگی خانوادگی پرستاران نیز تحت تأثیر اثرات منفی تئیدگی اخلاقی قرار می‌گیرد (۱۵). بنابراین با عنایت به اهمیت موضوع تئیدگی اخلاقی و روند رو به رشد آن در حرفة پرستاری و اینکه وجود تئیدگی اخلاقی در پرستار می‌تواند سبب تعارض پرستار در مراقبت از بیمار و در نتیجه ارائه مراقبت بی کیفیت شود که این شرایط نیز باعث نقص در روند بهبودی و افزایش مدت بستری بیماران و نارضایتی آنان از کیفیت پایین خدمات ارائه شده می‌گردد (۱۶) و همچنین با توجه به محدودیت مطالعات انجام شده در این زمینه به خصوص در بین پرستاران بخش اورژانس، این مطالعه با هدف تعیین میانگین تئیدگی اخلاقی پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل انجام شد.

روش کار

پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی- تحلیلی بود که با هدف تعیین میانگین تئیدگی اخلاقی پرستاران شاغل در بخش اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل انجام

است (۴). در این میان تئیدگی اخلاقی یک مشکل رایج و یک مسئله جدی در پرستاری است که در احساس از دست دادن یکپارچگی و نارضایتی پرستاران در محیط کارشان نقش به سزایی دارد (۵).

منظور از تئیدگی اخلاقی موقعیتی است که فرد راه درست انجام کار را می‌داند ولی موانع سازمانی، انجام درست کار را برابر او غیرممکن می‌سازند. تئیدگی اخلاقی می‌تواند بر ابعاد جسمی، روانی، معنوی و ارتباطات اجتماعی افراد تأثیر گذاشته (۶) و سبب پیامدهای جسمی و روانی متعدد گردد (۷). تئیدگی اخلاقی هنگامی بوجود می‌آید که افراد ضمن آگاهی داشتن از عملکرد درست اخلاقی، به دلایلی نمی‌توانند به هدف اخلاقی مورد نظر دست یابند. شرایط بوجود آمده تأثیرات و علایم متفاوتی را در فرد سبب می‌شود. افراد در این شرایط دچار اختلالات جسمی و روانی (نالمیدی، کابوس، سردد و اضطراب) شده و گناه و فرسودگی ناشی از ناتوانی اصلاح امور در آنها بوجود می‌آید (۸-۱۰).

یکی از بخش‌هایی که پرستاران معمولاً تئیدگی اخلاقی بیشتری را در آنجا تجربه می‌کنند بخش اورژانس است که مهمترین و حساس‌ترین بخش هر بیمارستان است چرا که از طرفی تحويل گیرنده بیماران بدخال از اورژانس پیش بیمارستانی یا سایر مراکز درمانی است و از طرف دیگر وظیفه تثبیت علائم حیاتی بیماران را برای ورود به بخش‌های بستری، ویژه و انتقال عمل همان بیمارستان و یا بیمارستان‌های دیگر بر عهده دارد (۱۱). پرستاران بخش اورژانس باید در کمترین زمان ممکن صحیح‌ترین اقدام را انجام دهند و هر اشتباه به ظاهر کوچک در این بخش می‌تواند جان یک انسان را به خطر اندازد. در این شرایط معمولاً تمرکز پرستار کاهش یافته و خطر بروز آسیب‌های شغلی افزایش می‌یابد (۱۲). همچنین ماهیت حوادث در بخش اورژانس به گونه‌ای است که درمان سریع و نجات بخش، نه تنها نیازمند مهارت بالینی است بلکه

^۱ Wolf

محتوای پرسشنامه از شاخص روایی محتوا^۱ (CVI) استفاده شد. برای این منظور، پرسشنامه در اختیار ۰ نفر از اعضای هیأت علمی پرستاری دانشگاه علومپزشکی اردبیل قرار داده شد و از نظر مربوطبودن، سادگی و وضوح بیانات، مورد بررسی قرار گرفت و با شاخص روایی محتوا ۹۱/۰ تأیید شد. ضریب آلفای کرونباخ ۹۸/۰ نیز پایایی پرسشنامه را نشان داد.

جهت انجام کار، پژوهشگر پس از اخذ تاییدیه کمیته اخلاق دانشگاه به مراکز آموزشی دولتی (امام خمینی (ره)، فاطمی، بوعلی و علوی) و بیمارستان خصوصی قائم و بیمارستان تأمین اجتماعی بودند. ۱۷۵ نفر از پرستاران با مدرک تحصیلی کارشناسی و بالاتر که حداقل ۶ ماه سابقه کار در بخش اورژانس داشته و علاقمند به شرکت در مطالعه بودند وارد مطالعه شدند و پرستارانی که به صورت شیفت‌های اضافه کاری یا موردی مشغول به کار بوده و تمایل به شرکت در پژوهش نداشتند از مطالعه خارج گردیدند.

جهت جمع آوری داده‌ها از یک پرسشنامه دو قسمتی استفاده شد که قسمت اول شامل سوالات مربوط به اطلاعات فردی- اجتماعی (سن، جنس، وضعیت تأهل، میزان تحصیلات، سابقه کار پرستاری، نوبت کاری، وضعیت استخدامی، محل خدمت، سابقه کار در بخش اورژانس، سابقه شرکت در آموزش ضمن خدمت، سمت سازمانی و نام بیمارستان) بوده و قسمت دوم شامل پرسشنامه دیسترس اخلاقی پرستاران بود که توسط آتش‌زاده شوریده (۱۳۹۱) طراحی شده است. این پرسشنامه دارای ۳۰ عبارت و سه بعد تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و شایستگی‌ها، خطاهای عدم رعایت اصول اخلاقی است که ۱۰ گویه آن مربوط به بعد تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و شایستگی‌ها، ۱۱ گویه مربوط به خطاهای عدم رعایت اصول اخلاقی می‌باشد. نحوه نمره گذاری این ابزار در همه عبارات در مقیاس لیکرت صفر تا ۴ (اصلًا تا خیلی زیاد) است. دامنه نمرات در هر عبارت از صفر تا ۴ و در کل صفر تا ۱۲۰ می‌باشد. نمره تبیین‌گی اخلاقی از میانگین مجموع نمرات عبارات به دست می‌آید که امتیاز بالاتر نشان‌دهنده تبیین‌گی اخلاقی بیشتر است. در مطالعه آتش‌زاده شوریده، میانگین نمرات شاخص روایی محتوا ۹۴/۰ به دست ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس ۹۶/۰ آمد (۱۷). در این مطالعه نیز، جهت تعیین روایی

یافته‌ها

نتایج نشان داد که از بین ۱۷۵ پرستار شاغل در بخش اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل، ۱۳۳ نفر (۷۵/۴٪) زن بودند. اکثر شرکت کنندگان (۳۹/۷٪) در محدوده سنی ۲۶ تا ۳۰ سال قرار داشتند. بیشتر آنها (۵/۶۵٪) متاهل بوده و سابقه کار زیر ۵ سال داشتند (۳/۵۵٪) و در سمت پرستار مشغول به فعالیت بودند (۸/۹۵٪).

^۱ Content Validity Index

$1/66 \pm 0/97$ ، حیطه خطاهای $1/84 \pm 0/95$ و حیطه عدم رعایت اصول اخلاقی $1/02 \pm 0/00$ بود. به طوری که وضعیت تبیین‌گی اخلاقی پرستاران در حیطه تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها و در حیطه خطاهای کمتر از حد متوسط و در حیطه عدم رعایت اصول اخلاقی، در حد متوسط دیده شد.

در خصوص میزان تبیین‌گی اخلاقی پرستاران بخش اورژانس، نتایج نشان داد که تبیین‌گی اخلاقی کلی پرستاران شرکت کننده در مطالعه با میانگین $1/87 \pm 0/89$ یافته‌های مطالعه، میانگین نمرات تبیین‌گی اخلاقی در حیطه تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها

جدول ۱. میانگین نمرات تبیین‌گی اخلاقی و ابعاد آن در پرستاران بخش اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل

انحراف معیار	میانگین	تبیین‌گی اخلاقی
۹۷/۰۰	۶۶/۱	تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها
۹۵/۰۰	۸۴/۱	خطاهای
۱/۰۲	۲/۰۰	عدم رعایت اصول اخلاقی
۸۷/۰۰	۸۷/۱	تبیین‌گی اخلاقی کل

ارتباط معنی‌دار آماری بین وضعیت استخدام با تبیین‌گی اخلاقی و نیز بین متغیر نوبت کاری با دو بعد تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها و عدم رعایت اصول اخلاقی مشاهده شد ($p < 0/05$) (جدول ۲).

در زمینه بررسی رابطه بین حیطه‌های تبیین‌گی اخلاقی و متغیرهای فردی-اجتماعی پرستاران شرکت کننده در مطالعه، نتایج نشان داد که بین سابقه خدمت در حرفه پرستاری و بعد تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها ارتباط معنی‌داری وجود داشت. همچنین

جدول ۲. وضعیت تبیین‌گی اخلاقی کل و حیطه‌های آن بر حسب ویژگی‌های دموگرافیک واحد‌های مورد پژوهش

متغیر	تبیین‌گی اخلاقی			
	بعد تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها	بعد خطاهای	بعد عدم رعایت اصول اخلاقی	بعد عدم رعایت اصول اخلاقی
سن	۱/۲۲	۰/۳۰	۱/۵۴	۲/۰۳
سابقه پرستاری	۱/۴۰	۰/۲۳	۲/۶۷	۱/۲۵
نوبت کاری	۲/۴۷	۰/۰۶	۲/۷۷	۴/۲۸
سابقه کار در بخش اورژانس	۰/۵۹	۰/۶۲	۰/۲۵	۱/۰۳
وضعیت استخدام	۲/۸۲	۰/۰۴	۲/۵۷	۲/۶۸
سمت سازمانی	۱/۴۵	۰/۲۳	۰/۴۰	۱/۷۱
				۰/۱۸

حد متوسط بود. همچنین بیشترین میانگین تبیین‌گی اخلاقی پرستاران مربوط به بعد عدم رعایت اصول اخلاقی بود. این موضوع بیانگر آن است که پرستاران بخش اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل در خصوص عدم رعایت اصول اخلاقی نگران بوده و این موضوع سبب ایجاد تبیین‌گی اخلاقی در آنها شده است. رعایت اصول اخلاقی به عنوان بخشی از وظایف شغلی پرستاران محسوب می‌شود. پرستاران برای

بحث

هدف اصلی این مطالعه، تعیین میانگین تبیین‌گی اخلاقی پرستاران شاغل در بخش اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل بود. نتایج نشان داد که میانگین تبیین‌گی اخلاقی کلی و تبیین‌گی اخلاقی در بعد عدم رعایت اصول اخلاقی پرستاران بخش اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل در حد متوسط و در دو بعد تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها و خطاهای کمتر از

را بالا گزارش کرد (۲۵) که این مساله می‌تواند ناشی از حساسیت خاص بخش‌های مراقبت ویژه نوزادان باشد.

در پژوهش حاضر، بین سابقه کار پرستاری با بعد تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها ارتباط معنی‌داری مشاهده شد. بدین معنا که میانگین تبیین‌گی اخلاقی در بعد تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها در پرستاران با سابقه کاری بالا، بیشتر بود. شاید علت این مساله عدم تناسب بین وظایف و مسئولیت‌های محول شده به پرستاران با دانش، مهارت‌ها و تجربه کاری آنان است. دلیل دیگر آن می‌تواند افزایش حساسیت اخلاقی فرد با بالا رفتن سالوات خدمت باشد که می‌تواند میزان تبیین‌گی اخلاقی را بیشتر کند، در حالی که پرستاران با سابقه خدمت کمتر، توانایی شناسایی و تفسیر موقعیت‌های اخلاقی و نیز استفاده از قضاوت خوب و رفتار مناسب اخلاقی را ندارند (۲۶). یافته‌های این مطالعه با تابع مطالعه آتش‌زاده و همکاران همخوانی داشت. آنها به این نتیجه رسیدند که بین سابقه کار در حرفه پرستاری و تبیین‌گی اخلاقی پرستاران، رابطه معنی‌دار آماری وجود دارد (۱۷). دودک^۵ و همکاران نیز در پژوهش خود به رابطه مثبت بین سابقه خدمت و تبیین‌گی اخلاقی پرستاران اشاره نمودند (۲۷). اما این نتیجه با نتیجه‌ای که وزیری و همکاران در مطالعه خود مبنی بر عدم تأثیر سابقه کاری در ایجاد تبیین‌گی اخلاقی در پرستاران گزارش نمودند، متفاوت است (۲۸). این مساله می‌تواند به عواملی مانند تعداد حجم نمونه، روش نمونه‌گیری، محیط پژوهش و فرهنگ حاکم بر محیط کار یا محل زندگی و وضعیت اقتصادی و تسهیلات محل کار که در مطالعات مختلف متفاوت بوده مرتبط باشد. تفاوت در ویژگی‌های شخصیتی پرستاران نیز از عوامل موثر در ناهمگون بودن نتیجه مطالعات می‌تواند باشد.

⁵ Dodek

اینکه مهارت‌های خود را بر اساس اصول اخلاقی حرفه‌ای ارائه کنند باید از اهمیت این موضوع در هنگام ارائه مراقبت‌های پرستاری آگاه باشند، زیرا بخشی از مشکلات و مسائل به وجود آمده، ناشی از دیدگاه‌ها و رفتارهای غیراخلاقی پرستاران و پزشکان است (۱۸). مطالعه کورلی^۱ و همکاران نیز نشان داد پرستارانی که با رعایت اصول اخلاقی کار می‌کنند، تبیین‌گی اخلاقی کمتری را نشان می‌دهند (۱۹). کورلی همچنین در نظریه تبیین‌گی اخلاقی خود عنوان کرد: «اهداف پرستاری اخلاقی هستند و وقتی دستیابی به این اهداف مثل حفاظت از آسیب به بیماران، ارائه مراقبت شایسته و به موقع و حفظ محیط سالم با مانع مواجه می‌شود، پرستاران از تبیین‌گی اخلاقی رنج می‌برند». به نظر او تبیین‌گی اخلاقی زمانی ایجاد می‌شود که تعداد کارکنان ناکافی بوده و سیاست‌ها و دستورالعمل‌های سازمان منجر به عدم تأمین نیازهای بیماران و خانواده‌های آنان می‌شود (۱۶).

در مطالعات کورلی و همکاران و الپرن^۲ و همکاران، اکثر پرستاران مورد مطالعه دارای سطح متوسطی از تبیین‌گی اخلاقی بودند (۱۶،۲۰). در بررسی سولومون^۳ و همکاران نیز تقریباً ۵۰ درصد پرستاران مراقبت کننده از بیماران رو به مرگ، تبیین‌گی اخلاقی متوسطی را تجربه کردند (۲۱). اعتباری و همکاران نیز در پژوهشی که جهت تعیین میزان تبیین‌گی اخلاقی پرستاران شاغل در بخش‌های ویژه مرکز آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اردبیل انجام دادند، میزان تبیین‌گی اخلاقی را در حد متوسط گزارش نمودند (۲۲). در مطالعات بیگ مرادی و همکاران، محمدی و همکاران و پولادی و همکاران نیز نتایج مشابهی به دست آمد (۱۵،۲۳،۲۴) با این وجود نتایج مطالعه جانویر^۴، میزان تبیین‌گی اخلاقی پرستاران شاغل در بخش مراقبت ویژه نوزادان

¹ Corley

² Elpern

³ Solomon

⁴ Janvier

هنگام پاسخگویی به سوالات می‌توانست روی پاسخ‌های آنها تأثیرگذار باشد.

نتیجه گیری

نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که میانگین تبیین‌گی اخلاقی در بین پرستاران اورژانس، در حد متوسط بود. در بین حیطه‌های تبیین‌گی اخلاقی نیز، بیشترین میانگین به بعد عدم رعایت اصول اخلاقی و کمترین میانگین به بعد تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها اختصاص داشت. با توجه به عوارض منفی ناشی از تبیین‌گی اخلاقی بر عملکرد پرستاران و کیفیت مراقبت‌های پرستاری، لازم است مدیران سازمان‌ها، روش‌ها و تمہیدات لازم را در جهت شناسایی علایم و تشخیص عوامل موثر بر ایجاد تبیین‌گی اخلاقی در پرستاران اتخاذ نموده و با برگزاری دوره‌های آموزشی در زمینه روش‌های مقابله با تبیین‌گی اخلاقی در پرستاران، گام مثبتی در جهت کاهش تبیین‌گی اخلاقی پرستاران و در نتیجه افزایش کیفیت خدمات ارائه شده به بیماران بردارند.

تشکر و قدردانی

این مقاله از پایان نامه کارشناسی ارشد پرستاری داخلی - جراحی مصوب دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل با کد اخلاق IR.ARUMS.REC.1396.27 بدینوسیله از کلیه پرستاران بخش اورژانس بیمارستان‌های شهر اردبیل که در این طرح پژوهشی شرکت نموده و پژوهشگران را یاری نمودند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

نتایج نشان داد که بین وضعیت استخدام پرستاران با تبیین‌گی اخلاقی، همبستگی مثبت معنی‌داری وجود داشت. به طوری که پرستاران پیمانی بیشترین و پرستاران طرحی، کمترین میانگین تبیین‌گی اخلاقی را داشتند. جولایی و همکاران نیز در پژوهش خود دریافتند که بین وضعیت استخدام با تبیین‌گی اخلاقی رابطه معنی‌دار آماری وجود دارد (۲۹). شاید علت این ارتباط، مشکلات مربوط به امنیت شغلی و نگرانی از پایان قرارداد و عدم تمدید آن در پرستاران پیمانی باشد.

همچنین بر اساس نتایج مطالعه حاضر، متغیر نوبت کاری با بعد تخصیص نامناسب مسئولیت‌ها و صلاحیت‌ها و بعد عدم رعایت اصول اخلاقی، رابطه معنی‌داری داشت. به طوری که پرستاران شب کار بیشترین و پرستاران صبح کار کمترین میانگین تبیین‌گی اخلاقی را داشتند. منصوریان و عبدی نیز در پژوهش خود، نتایج مشابهی را گزارش کردند (۳۰). با توجه به اینکه نوبت کاری باعث کاهش سطح تحمل پرستاران در برابر تنش‌های شغلی و زندگی می‌گردد بنابراین به عنوان یک عامل تهدیدکننده سلامتی می‌تواند اثرات نامطلوبی بر جنبه‌های گوناگون زندگی پرستاران داشته (۳۱) و باعث ایجاد تبیین‌گی اخلاقی در آنان گردد.

نتایج مطالعه حاضر بایستی با توجه به محدودیت‌های زیر تفسیر شود: از آنجایی که این مطالعه در بین پرستاران بخش اورژانس انجام شده لذا نتایج آن قابل تعمیم به پرستاران سایر بخش‌ها نیست. همچنین با عنایت به اینکه نحوه جمع‌آوری داده‌ها به صورت خودگزارشی بود بنابراین حالات عاطفی نمونه‌ها

References

- Uddin M, Islam M, Ullah M. A study on the quality of nurses of government hospitals in Bangladesh. Proc Pakistan Acad Science. 2006;43(2):121-29.
- Sanjar M, Shirazi F, Heidari S, Mirzabeigi G, Salemi S. Assessing nurses' attitudes toward clinical environment. Quarterly Journal of Nursing Management. 2012;1(2):9-19 [Persian].
- Nikpeyma N, Abed-Saeedi J, Azargashb E, Alavi Majd H. A review of nurses' performance appraisal in Iran. Journal of Health Promotion Management. 2014;3(1):74-83 [Persian].

- 4- Abbasi M, Hajatmand F, Khaghanizadeh M, Gashtroudkhani AA. Moral distress in nurses employed in selected hospitals of Shahid Beheshti University of Medical Sciences. *Medical Ethics Journal*. 2015;9(32):121-40 [Persian].
- 5- Mirzazadeh G NK, Fallahi M, Vaziri MH, Kiany T. Evaluating the effect of stressful incident debriefing on moral distress of. *Iranian Journal of Rehabilitation Research in Nursing*. 2015;2(5) [Persian].
- 6- Atashzade Shoorideh F, Ashktorab T, Yaghmaei F. Responses of ICU nurses to moral distress: a qualitative study. *Journal of Critical Care Nursing*. 2012;4(4):159-68 [Persian].
- 7- Dalmolin GdL, Lunardi VL, Barlem ELD, Silveira RSd. Implications of moral distress on nurses and its similarities with burnout. *Texto & Contexto-Enfermagem*. 2012;21(1):200-8.
- 8- Gonzalez J. Exploring the presence of moral distress in critical care nurses. A thesis for the degree of Master of Science in Nursing. Rhode Island College; 2016.
- 9- Schaefer R, Zoboli ELCP, Vieira M. Identification of risk factors for moral distress in nurses: basis for the development of a new assessment tool. *Nursing Inquiry*. 2016;23(4):346-57.
- 10- Langley GC, Kisorio L, Schmollgruber S. Moral distress experienced by intensive care nurses. *Southern African Journal of Critical Care*. 2015;31(2):36-41.
- 11- Salluzzo RF. Emergency department management: principles and applications. 1th edition. Mosby; 1997.
- 12- Argentero P, Setti I. Job perception, work conditions and burnout in emergency workers. *Giornale italiano di medicina del lavoro ed ergonomia*. 2007;30(1 Suppl A):A64-70.
- 13- Fernandez-Parsons R, Rodriguez L, Goyal D. Moral distress in emergency nurses. *Journal of Emergency Nursing*. 2013;39(6):547-52.
- 14- Wolf LA, Perhats C, Delao AM, Moon MD, Clark PR, Zavotsky KE. "It's a burden you carry": describing moral distress in emergency nursing. *Journal of Emergency Nursing*. 2016;42(1):37-46.
- 15- Beikmoradi A, Rabiee S, Khatiban M, Cheraghi MA. Nurses distress in intensive care unit: a survey in teaching hospitals. *Medical Ethics and History of Medicine*. 2012;5(2):58-69 [Persian].
- 16- Corley MC. Nurse moral distress: a proposed theory and research agenda. *Nursing Ethics*. 2002;9(6):636-50.
- 17- Atashzade Shorideh F, Ashktorab T, Yaghmaei F, Alavimajd H. Association of ICU nurses' demographic characteristics and moral distress. *Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine*. 2013;5(7):66-78.
- 18- Afshar L, Joolaee S, Vaskouei K, Bagheri A. Nursing ethics priorities from nurses aspects: a national study. *Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine*. 2013;6(3):54-63.
- 19- Corley MC, Minick P, Elswick R, Jacobs M. Nurse moral distress and ethical work environment. *Nursing Ethics*. 2005;12(4):381-90.
- 20- Elpern EH, Covert B, Kleinpell R. Moral distress of staff nurses in a medical intensive care unit. *American Journal of Critical Care*. 2005;14(6):523-30.
- 21- Keighobadi F, Sadeghi H, Keighobadi F, Tabaraei Y. The relationship between moral distress and emotional exhaustion in nurses. *Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine*. 2014;7(3):36-47 [Persian].
- 22- Etebari-asl Z, Etebari-asl F, Nemati KH. A survey on the level of moral distress among nurses of special wards affiliated to educational- therapeutic centers in Ardabil University of Medical Sciences in 2016: a short report. *Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences*. 2017;16(2):169-78 [Persian].
- 23- Poladi F, Atashzade F, Abaaszade A, Moslemi A. The correlation between moral distress and burnout in nurses working in educational hospitals of Shahid Beheshti University of Medical Sciences during 2013. *Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine*. 2015;8(4):37-45 [Persian].
- 24- Mohammadi S, Talebi F, Borhani F, Roshanzadeh M. Moral distress and attitude to euthanasia: a correlation study in nurses. *Medical Ethics Journal*. 2014;8(28):32-36 [Persian].
- 25- Janvier A, Nadeau S, Deschenes M, Couture E, Barrington K. Moral distress in the neonatal intensive care unit: caregiver's experience. *Journal of Perinatology*. 2007;27(4):203.
- 26- Kalvemark Sporrong S, Arnetz B, Hansson MG, Westerholm P, Höglund AT. Developing ethical competence in health care organizations. *Nursing Ethics*. 2007;14(6):825-37.

- 27- Dodek PM, Wong H, Norena M, Ayas N, Reynolds SC, Keenan SP, et al. Moral distress in intensive care unit professionals is associated with profession, age, and years of experience. *Journal of Critical Care*. 2016;31(1):178-82.
- 28- Vaziri M, Khoiee E, Motavallian S, Alizadegan S, Razzaghi KO, Kavousi A, et al. Development and validation of scale measuring moral distress among Iranian nurses. *Iranian Journal of Psychiatry*. 2015;10(1):32-36 [Persian].
- 29- Joolaee S, Jalili H, Rafiee F, Haggani H. The relationship between nurses' perception of moral distress and ethical environment in Tehran University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine*. 2011;4(4):56-66.
- 30- Yaghobian M, Parhizgar S. A study on job stress among nurses working in hospitals in eastern Mazandaran province in 1999. *Scientific Information Database*. 2002;7(25):13-20 [Persian].
- 31- Farzianpour F, Ansari Nosrati S, Rahimi Foroushani A. Survey of relationship between nurses shift and personality characteristics in private hospitals in Tehran city. *Journal of Payavard-e- Salamat*. 2017;10(5):419-28 [Persian].